

nævnt, at vi maa have en Præstelønningslov, men forinden der træffes en Ordning i denne Henseende, maa Præsteembederne inddeles i Lønningsklasser. Da disse Ord om trent ere de samme, som jeg har set i det kirkelige Udvalgs Betænkning, og som dette Udvalgs Flertals Ordfører har benyttet, finder jeg Anledning til at reservere mig her overfor denne Forstaaelse. Thi ligesom jeg paa mange Omraader er uenig med det kirkelige Udvalgs Flertal, saaledes vilde jeg meget nødig se, at en ny Præstelønningslov skulde bygges paa Embedernes Inddeling i Klasser; den vilde efter min Mening lide af de Ulemper, jeg alt har nævnt, og jeg ser ingen Grund dertil. Jeg tror, at alle Parter vilde være veltjente med, at Begyndelseslønnen er den samme, og at Alderstillægene falde efter Ancienniteten, saa derfor vil jeg reservere mig overfor dette Udtryk, som her er brugt i Lovforslagets Motiver.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) besværede sig over, at det kirkelige Udvalg ikke var medtaget i dette Lovforslag. Mit Partis ærede Ordfører har behandlet denne Indvending af det ærede Medlem, og jeg ønsker kun at tilføje, at det maa erindres, at selv om det havde været med i Forslaget, vilde det kirkelige Udvalg dog ikke kunne indkaldes uden en Bevilling paa Finansloven, og derfor synes jeg, det ikke for det ærede Medlem kunde have synderlig Interesse, om det stod der eller ej.

Jeg er meget vel tilfreds med, at dette Lovforslag er kaldt en midlertidig Forlængelse, og jeg er det, som alt nævnt, af den Grund, at jeg ikke ser, det bliver muligt at give Menighederne den afgørende Indflydelse, jeg mener, de skulle have, forinden en Præstelønningslov er gennemført, og da den selvfølgelig ikke kan gennemføres i indeværende Samling, er det rigtigt, at det forelagte Lovforslag har en midlertidig Karakter, men jeg tror dog, at naar dette Lønforhold er ordnet, vil man, idet man giver Menighedsraaden mere faste og blivende Former, ogsaa gaa i den Retning, som blev nævnt af mit Partis ærede Ordfører og af det ærede Medlem fra Herning, i hvis Betragtninger jeg for en stor Del var enig. Jeg tror, at man bør gaa i den Retning at give Menighederne afgørende Indflydelse paa de paagældende Forhold. Jeg anbefaler disse Ord baade til Overvejelse af Autoriteterne og af dette høje Ting ved Behandlingen af dette Lovforslag.

W. Neergaard: Da det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) ved Embedsforretninger er forhindret i at være til Stede, skal jeg tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger om dette Lovforslag. Jeg vil da først tillade mig at vende mig mod det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), idet jeg vil udtale, at jeg ikke tror, dette ærede Medlem har Ret i den Antagelse, at Opretholdelsen af Kravet om det kirkelige Udvalg vil kunne bidrage til at fortsætte og uddybe den Strid, som har været om dette Spørgsmaal. I hvert Tilfælde tør jeg sikkert sige, at Hensigten med Opretholdelsen af dette Krav har ikke været den af det ærede Medlem antydede. Det er meget muligt, at det ærede Medlem vil faa Ret i den Paastand, at dersom man opretholder det kirkelige Udvalg, vil det vise sig, at dette Udvalg ikke vil faa meget at gøre, at det saa at sige af sig selv vil hensygne. Men jeg siger som saa, at dersom dette skulde vise sig at være Tilfældet, vil det være en naturlig Maade, hvorpaa dette Udvalg selv senere afgaar ved Døden. Men allerede nu paa dette Tidspunkt at ville afbryde dets Liv forekommer mig at være noget forhastet.

Jeg skal derefter tillade mig at gøre en kort Bemærkning overfor den højtærede Kirke- og Undervisningsminister. Naar Ministeren overfor Kravet om, at det kirkelige Udvalg skal vedblive at bestaa 3 Aar endnu, gør gældende, at et Udvalg eller en Kommission, der har et bestemt Hverv, ender sit Liv, naar dette Hverv er udført, skal jeg sige, at denne Betragtning naturligvis i al Almindelighed er fuldstændig rigtig, men Spørgsmaalet er, om man med Rette kan sige, at det Hverv, det kirkelige Udvalg har, i Virkeligheden er udfyldt derved, at Udvalget har afgivet en Betænkning og et Forslag til Lov om en Kirkeforfatning her i Landet, og det mener jeg, man ikke kan sige. Thi i andet Stykke af § 1 i Lov om et kirkeligt Udvalg staar udtrykkeligt, at „foruden den nævnte Opgave skal Udvalget saavel drøfte de Forslag, som maatte blive forelagte af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, som være berettiget til selv at fremkomme med Forslag, som det maatte anse for egnede til at tilvejebringe en tilfredsstillende Ordning af Folkekirkens Forhold“. Her er udtrykkelig paavist en anden og videregaaende Opgave end den af den højtærede Minister nævnte, og dertil kommer desuden, at efter min Forme-